

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI.

НЕДЕЉА 12. АПРИЛА 1898.

Број 15.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 „
За стране земље на годину 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ОБЈАВА

Суд општине београдске издаје под закуп плац у Ратарској улици, до кафане „Официрске касине“, који је држао г. Живан Бугарчић за дрвару.

Ко је вољан узети овај плац, нека се изволи јавити економном одељењу Суда општине београдске.

ОБЈАВА

Суд општине београдске издаје одмах под закуп подрум под школом код Саборне цркве.

Ко је вољан узети под закуп исти подрум, нека се изволи јавити економном одељењу Суда општине београдске.

ОБЈАВА

На дан 16-ог овог месеца од 3—5 сати по подне, продаваће се путем јавне усмене лицитације стари грађевински материјал — дрвенарија и друге грађе — од разних рушевина, као прозорска крила и вапци, рагастови разне величине, врата, а уз то старих неупотребљивих буради, колица, дасака итд.

Сав овај материјал налази се у општинској шути у „Текији“, где ће се и лицитација држати.

Ово се даје јавности и позивају се лицитанти да дођу да лицитирају.

АБр. 5950. Од Суда општине београдске, 1. Априла 1898. год. Београд.

ОГЛАС

Општина београдска набавиће по један пар одела од сукна и по један пар од војничког платна за 27 служитеља и 20 пожарника по утврђеној мустри и постојећем пропису.

Ко је вољан примити се израде овог одела нека поднесе понуду суду општине београдске најдаље до 14-ог овог месеца до 12 сати пре подне.

Оферти ће се отворити истог дана у 4 сата по подне.

Ово се даје јавности и позивају кројачи да поднесу понуде.

АБр. 1368. Од суда општине београдске 10. Априла 1898. год. Београд.

ОГЛАС

Општина београдска продаваће путем јавне усмене лицитације стару гвозђарију и отпатке — већим делом тешке — до 3.000 кило тежине, која се налази у механичкој радионици општинској (званој пробирници) на крагујевачком друму.

Лицитација ће се држати на дан 15-ог овог месеца у 3 сата по подне у истој радионици.

Ово се даје јавности и позивају лицитанти да дођу да лицитирају.

АБр. 1732. Од Суда општине београдске, 10. Априла 1898. год. Београд.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

САСТАНАК

држан 9. марта 1898. год.

(по стенографским белешкама)

Председовао председник г. Н. Д. Стефановић, присуствовао члан суда г. Бр. Ј. Рајић, од одборника били г. г. Б. Пантелић, Н. И. Стаменковић, Др. Лазаревић, Б. Р. Одавић, Стеван Миљковић, Коста Др. Ризнић, Голуб С. Јанић, Дамјан Стојковић, М. О. Петровић, Стеван Максимовић, Влад. Чортановић, Коста Д. Гљвинић, Љуб. Живковић, Б. Димитријевић, Р. Драговић, М. Капетановић, Ваца Николић, Марко С. Петронијевић, К. С. Карачић, Евг. М. Чоловић, Ј. М. Јанковић, Мих. Ђ. Илић, Тод. Ј. Михаиловић, Милан Арсенијевић, Др. Леко, Стев. Ивковић, Милош Миленковић, М. П. Тодоровић, Трајко Стојковић К. Н. Лазаревић, Милутин Ј. Марковић, Д. Ђирковић, Др. Лаза Пачу, Др. Стеван Марковић, Д. М. Борђевић, М. Савчић, Г. Вркић и К. П. Михаиловић.

БЕЛЕЖИО СЕКРЕТАР г. Урош Кузмановић

Почетак, у 5¹/₂ часова по подне

(СВРШЕТАК)

Дим. Ђирковић. — Ја, господо, мислим да ми треба о овој понуди да решавамо само у том случају, ако дође још један члан о томе, иначе апсолутно не. У осталом то нам је сада и председник рекао, а на то је и г. Мариновић пристао и усмено нам је изјавио у једној седници комисијској, да Општина одређује таксу. И ми смо, господо, само на томе основу и пристали да потпишемо ову прелиминарну конвенцију, а, тако исто, ми смо онда казали, да одпадне и онај додатак, да 5% иде за резервни фонд. Што се тиче, господо, оног чистог прихода, који ће имати да се дели по 50% између Општине и концесионара, ја могу да вам изјавим да тог чистог прихода неће и не сме бити, докле год у Општини Београдској буду седели Срби. Тара, господо, ту не сме бити никаквог, и ми ћемо, господо, у уговору дефинитивно ставити и одредити најмању таксу, која се може наплатити, те да се буде исплаћивао онај ануитет на новац, који је уложен у те радове, а у онолико, колико би недостајало да се тај ануитет покрије, ми би смо ту суму доплатили из прихода трошарине, само не дамо, да ту буде каквог ћара. Дакле, и та плаћња и зебња отпада. Ту не треба нико да се буну, то је чиста и јасна ствар. Што се тиче трошкова око експлоатације, ја сам баш приметио г. Мариновићу, да неће

они да стварају два Одбора, и то један у Паризу, а други овде у Београду, па да нам они праве рачун, какав они хоће, те сву добит да они деле, и рекао сам му, да ако они мисле на тај начин да раде, да ми под тим условима апсолутно нећемо никада пристати. Он ми је на то одговорио: „Ја пристајем, господо, да вам и данас јевтиније експлоатацијом водовод него што вас кошта. Тако исто и за канале, изволите питати шта они коштају друге вароши и шта их кошта експлоатација, па упоредите са овим ценама, колико вас коштају, па ћете видети према томе да ли ми вас варамо“.

Кад то стоји, господо, ја мислим да немамо чега да се плашимо. Ми ћемо, господо, вега уговором толико ограничити, да не може више наплаћивати за експлоатацију, него колико она у ствари и кошта, а ако баш и буде, какве мале добити, та ће се добит делити — пола њему и пола нама. Дакле, господо, немате се чега бојати, да ће интерес овде бити 20%.

Што се тиче напомене: да ове радове не треба давати у експлоатацију никоме, ја могу да вам кажем да је и Беч дао свој водовод другима у експлоатацију. (К. Главинић: то не стоји! Беч је дао само један део од свог водовода у експлоатацију, а не цео водовод). Ја сам тако чуо у осталом, колико ваше није толико моје јесте.

Г. Пачу примећује па каже: требало би да он да 100.000 дин. кауције па тек онда да ступимо у преговоре с њима. Ала би му лепо ишло! Ми би код прве тачке уговора тражили какве замерке да не пристајемо на уговор, па да му онда пропадне кауција. (То није истина! Жагор! Ларма! Председник умирује). Ја кажем господо, да онај, који полаже новац на име кауције, он мора и на то да помисли.

Нека господа примећују, како овде није утврђено, колики ће бити капитал? Па то се, господо, и не може да утврди из узрока, што се не зна, колики ће бити ти радови. Кад се буду радови свршили, онда ће да се одреди и број акција, а ми ћемо онда у те акције утиснути наше уверење, да је он заиста с нама закључио уговор. Што пак нека господа кажу, како ће они понуђачи да продаду њихову концесију другом неком акционарском друштву, које ће да изда нове акције; па, наравна ствар, господо, они хоће те акције да продаду другоме, па да раде друге послове, а не само ове. Међутим Општина Београдска, због тога нема апсолутно ништа више да даје, него само оно на шта је пристала и на шта је дала своју обавезу. Не бојте се да ће ту бити, као што је било са овим нашим електричним Друштвом и Цикосем. Ми овде томе новом акционарском друштву нећемо ништа више дати, него што смо дали овој двојци, па нека они ову концесију пренесу на ма које акционарско друштво. Да ли ће он своје акције, пак, продати коме другом или задржати их за себе — то је чисто његова ствар. То се Општине ништа не тиче.

Сад имам да одговорим на оне замерке, које се чине поводом давања у експлоатацију ових радова овим понуђачима. Па, господо, људи траже гаранције, они хоће сигурност, хоће што боље да осигурају свој новац. Немојте да заборавите, господо, да је целе године писано у једним нашим београдским новинама, на што је Општина утрошила 4 милијуна дин. од прихода трошаринских, и Општина преко свега тога ћути; а,

